

ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ ΚΗΦΙΣΙΑΣ ΑΓΙΑΡΟΥΣΙΟΥ ΚΑΙ ΩΡΩΠΟΥ
«**ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΟΙ ΑΓΙΟΙ**»

ΕΚΔΟΣΙΣ ΙΕΡΟΥ ΝΑΟΥ ΑΓΙΩΝ ΑΠΟΣΤΟΛΩΝ
ΠΕΤΡΟΥ ΚΑΙ ΠΑΥΛΟΥ ΠΕΝΚΗΣ ΑΤΤΙΚΗΣ

www.agioiapistoloi.gr e-mail: agioi.apostoloi@gmail.com

τηλ. 210 8027738

ΚΥΡΙΑΚΗ 23 ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΥ 2014. ΤΗΣ ΑΠΟΚΡΕΩ.

Μνεία Της δευτέρας και αδεκάτου παρουσίας Του Κυρίου #μών Ι#σού Χριστού. Πολυκάρπου ιερομάρτυρος επισκόπου Σμύρνης.

Έτος 7^ο Τεύχος 286

Η ημέρα της κρίσεως

Κατά τη σημερινή ευαγγελική περικοπή, η οποία είναι σχεδόν σε όλους γνωστή, ο ευαγγελιστής Ματθαίος μας μεταφέρει αυτούσια τα λόγια του Χριστού για την ημέρα της Κρίσεως. Θα έλθει, μας λέει, με πάσα την δόξα Του, συνοδευόμενος από τους αγγέλους και θα ξεχωρίσει τους δίκαιους από τους αματωλούς, όπως ο βοσκός διαχωρίζει τα πρόβατα από τα ερίφια. Το κριτήριο που θέτει είναι η έκφραση αγάπης προς τον πλησίον: «επείνασα», θα πει στους δίκαιους, «και μου δώσατε να φάω, δίψασα και μου δώσατε να πω, ήμουν ξένος και με δεχτήκατε, γυμνός και με ενδύσατε, ήμουν άρρωστος και στη φυλακή και με επισκεφθήκατε». Από την άλλη, θα στηλιτεύσει τους αματωλούς γιατί στις ίδιες περιπτώσεις επέδειξαν αναληψία και αδιαφορία.

«Κύριε, πότε σε είδαμε να πεινάς, ή να διψάς, ή να είσαι ξένος, ή γυμνός, ή ασθενής, ή στη φυλακή, και σε διακονήσαμε;» θα ρωτήσουν οι δίκαιοι. «Αλήθεια σας λέω», θα απαντήσει ο Κύριος, «εφόσον περιθάλαψατε κάθε έναν από τούτους τους ελάχιστους, τους αδελφούς μου, εμένα τον ίδιο διακονήσατε». Και στους αματωλούς, που θα εκφράσουν την απορία: «Κύριε, πότε είχες ανάγκη και δεν σε βοηθήσαμε;», θα απαντήσει ότι εφόσον περιφρόνησαν τους αδελφούς Του τους ελάχιστους, περιφρόνησαν Αυτόν τον ίδιο.

Με την πρώτη ανάγνωση της περικοπής, φαίνεται ότι ο Χριστός δίνει βαρύτητα στο θέμα της φιλανθρωπίας, της προσφοράς προς τον πλησίον. Ωστόσο δεν είναι μόνο αυτό το ζητούμενο, δεν έρχεται να μας παροτρύνει απλά σε μια κίνηση προσφοράς και αλληλεγγύης, σε μια μορφή κοινωνικού ακτιβισμού, σαν αυτές που διαφημίζονται τόσο πολύ στην εποχή μας από τα μέσα ενημέρωσης. Αν δούμε την περικοπή πιο προσεκτικά, θα διακρίνουμε δύο σημεία τα οποία έχουν ιδιαίτερη σημασία. Το ένα είναι οι “ελάχιστοι”, όπως τους αποκαλεί ο Χριστός, οι άσημοι και καταφρονημένοι άνθρωποι, εκείνοι που δεν κεντρίζουν το ενδιαφέρον μας και συνήθως τους προσπερνάμε με αδιαφορία ή ακόμα και με περιφρόνηση. Συχνά τους θεωρούμε ως στοιχεία που ζουν στο περιθώριο της κοινωνίας, ή στη σκιά της καθημερινότητας που έχουμε κατασκευάσει στην σύγχρονη εποχή. Και γι αυτό το λόγο, είναι πιο

δύσκολο πράγμα και ουσιαστική πράξη αγάπης η φιλανθρωπία προς αυτούς, παρά η απρόσωπη συνεισφορά, συνήθως σε χρήμα, προς έναν κοινωφελή οργανισμό ή ίδρυμα. Γιατί η προσφορά προς τους αδελφούς μας τους “ελαχίστους” προϋποθέτει την προσωπική μας επαφή μαζί τους, το ενδιαφέρον μας, την καλλιέργεια δεσμών αγάπης, έκφραση των οποίων είναι η διακονία και η κάλυψη των αναγκών τους.

Το δεύτερο σημείο, που συνδέεται άρρηκτα με τα προηγούμενα, είναι η απορία που εκφράζουν οι αμαρτωλοί. -Κύριε, πότε σε είδαμε να έχεις ανάγκη και δεν σε βοηθήσαμε;, διαμαρτύρονται. Είναι σαν να λένε ότι πράγματι βοηθούσαν όσους είχαν ανάγκη, ή ότι είχαν την διάθεση να το κάνουν, αλλά δεν είδαν ποτέ τον Κύριο να χρειάζεται βοήθεια. Και εδώ οι “ελάχιστοι” αποτελούν το κλειδί της απορίας: δεν αρκεί απλά να έχουμε τη διάθεση να βοηθήσουμε τους άλλους, ούτε μόνον η φιλανθρωπία μας να αποτελεί την απάντηση σε όσους ζητούν τη βοήθειά μας. Μια τέτοια στάση είναι αν μη τι άλλο υπεροπτική και εγωιστική. Αλλά οφείλουμε να αναζητούμε τον πλησίον, τον “ελάχιστο”, εκείνον που δεν φαίνεται και ενδεχομένως να μη χτυπήσει ποτέ την πόρτα μας, για να ζητήσει βοήθεια. Στα πρότυπα του ίδιου του Χριστού, που ήλθε να αναζητήσει και να σώσει το απολωλός κινούμενος από άκρα αγάπη και φιλανθρωπία, οφείλουμε να μην επαναπαυόμαστε στην προσωπική μας άνεση, αλλά να αναζητούμε, κινούμενοι από γνήσια αγάπη, εκείνους τους αδελφούς μας που έχουν πάντοτε την ανάγκη μας.

Ετούτη την φιλανθρωπία ουσιαστικά αναζητεί ο Χριστός μέσα από τη σημερινή διήγηση, την προερχόμενη από αγάπη και όχι από οίκτο, εκείνη που συμμερίζεται τον πόνο του συνανθρώπου και προσφέρει από το περίσσειμα ή ακόμα και από το υστέρημά μας, χωρίς τυμπανοκρουσίες και χωρίς να περιμένουμε ανταπόδοση. Και από την άλλη, στηλιτεύει την αδιαφορία και την αναλγησία, που ισοδυναμεί με έλλειψη αληθινής κοινωνίας με τον πλησίον, με το κλείσιμο στην αυτάρκεια του εγώ μας.

Στην αλληλουχία των Κυριακών που προηγούνται και μας εισάγουν στην Μεγάλη Τεσσαρακοστή, η Εκκλησία μάς προετοιμάζει προβάλλοντας συγκεκριμένες αρετές, τις οποίες οφείλουμε να καλλιεργήσουμε, ειδικά τούτη την περίοδο: την Κυριακή του τελώνου και φαρισαίου είδαμε τη σημασία της Ταπεινώσεως, την περασμένη, Κυριακή του ασώτου, την δύναμη της Μετανοίας, και σήμερα την σπουδαιότητα της φιλανθρωπίας που αποτελεί έκφραση αγάπης και αποτέλεσμα γνήσιας εν Χριστώ κοινωνίας ανθρώπων. Σε μια εποχή που η κοινωνία μας σε μεγάλο βαθμό έχει χάσει την εσωτερική της συνοχή, και όπου η αδιαφορία προς τον πλησίον τείνει να γίνει ο κανόνας, το μήνυμα του σημερινού Ευαγγελίου είναι κάτι παραπάνω από επίκαιρο και καυστικό.

π. Χερουβίμ Βελέτζας

Η Θεολογία των μνημοσύνων. Γιατί τελούμε τα 3ήμερα, τα 9ήμερα, τα σαρανταήμερα και τα ετήσια μνημόσυνα

Όλοι σχεδόν έχουμε πάει σε μνημόσυνο συγγενικού ή προσφιλούς μας προσώπου. Πόσοι όμως γνωρίζουν ποιος είναι ο πραγματικός σκοπός του; Οι περισσότεροι τελούν τα μνημόσυνα των κεκοιμημένων καθαρά από λόγους παράδοσης. Τα μνημόσυνα είναι άρρηκτα δεμένα με τη Θεολογία της Ορθοδοξίας για τη ζωή μετά το θάνατο. Στην Ορθόδοξη Παράδοση έχουμε τέσσερα μνημόσυνα. Το τριήμερο, το εννιαήμερο, το σαραντήμερο και το ετήσιο μνημόσυνο. Όλα δημιουργήθηκαν για να βοηθήσουν στο ταξίδι της ψυχής από τη γη στον ουρανό.

Ποιό είναι όμως αυτό το ταξίδι; Αρχίζει λίγο πριν πεθάνει ο άνθρωπος όταν βλέπει άτομα που γνωρίζει, αλλά έχουν φύγει από τον κόσμο αυτό, γύρω του. Αυτό γίνεται κατά Θεία Οικονομία για να καταλάβει ο ψυχοραγών ότι έφτασε η ώρα που θα συναντήσει τον Δημιουργό του Κόσμου. Όταν τελικά ο άνθρωπος πεθαίνει χωρίζεται η ψυχή από το σώμα. « Οίμοι, οίον αγώνα έχει η ψυχή χωριζομένη εκ του σώματος » λέει ένα ιδιόμελο της Νεκρώσιμης Ακολουθίας για να δείξει ότι ο πραγματικός αγώνας τώρα αρχίζει για την ψυχή. Εκείνη τη στιγμή τη ψυχή παραλαμβάνει ο Φύλακας Αγγελός της. Όταν χωρίζεται από το σώμα και καταλάβει ότι φεύγει από τα άτομα που αγαπά πλημμυρίζει από θλίψη.

Τις δυο πρώτες ημέρες η ψυχή μαζί με τους αγγέλους γυρίζει στους τόπους όπου έζησε και ειδικά εκεί όπου έπραξε καλά έργα. Εκείνη θα μας βλέπει, θα μας μιλάει αλλά εμείς ούτε θα μπορούμε να τη δούμε, ούτε να της μιλήσουμε. Ο Άγιος Ιωάννης ο Δαμασκηνός περιγράφει στη Νεκρώσιμη Ακολουθία έξοχα την κατάσταση της ψυχής εκείνη την ώρα « Πρός τους ανθρώπους τα χέρια απλώνει, και κανείς δεν τη βοηθά. ».

Την τρίτη ημέρα από το θάνατο η ψυχή αρχίζει τη πορεία προς τον ουρανό για να κριθεί από το Θεό. Την ημέρα αυτή οι συγγενείς τελούν το τριήμερο μνημόσυνο για δύο λόγους. Πρώτος λόγος είναι, επειδή όπως αναφέραμε νοιώθει η ψυχή λύπη που αφήνει τα εγκόσμια, αυτή τη μέρα οι άγγελοι την ανακουφίζουν από αυτήν. Δεύτερος λόγος και σημαντικότερος είναι ότι η ψυχή στην πορεία της προς τις ουράνιες μονές θα συναντήσει τα φοβερά τελώνια. Τα τελώνια είναι « εξειδικευμένοι » δαίμονες θα τους ονομάζαμε που έχουν ως στόχο τους να εμποδίσουν την ψυχή να φτάσει στον ουρανό. Οι τρόποι με τους οποίους θα σταθούν εμπόδιο στην ψυχή είναι να την κατηγορούν για τις αμαρτίες που έπραξε, παρόλο που αυτά την είχαν παρασύρει. Οι άγγελοι όμως θα τους απαντούν με τις καλές πράξεις αυτού του ανθρώπου και έτσι θα περνούν ένα ένα τα τελώνια και θα ανεβαίνουν προς τον ουρανό. Αν όμως, λόγω της έλλειψης καλών πράξεων της ψυχής, οι άγγελοι δεν μπορούν να τους απαντήσουν τότε εκείνα θα πέρνουν την ψυχή στην Κόλαση. Δύσκολη και φοβερή η τρίτη ημέρα για την ψυχή και το μόνο που μπορούμε να κάνουμε εμείς είναι να προσευχόμαστε να τη βοηθήσει ο Θεός στην πορεία αυτή. Το πόσο τρομερή είναι αυτή η άνοδος και η συνάντηση με τα τελώνια φαίνεται από το γεγονός ότι η ίδια η Παναγία όταν πληροφορήθηκε από τον Αρχάγγελο Γαβριήλ τον επικείμενο θάνατο Της, προσευχήθηκε στο Υιό και Θεό Της να Την βοηθήσει να αντιμετωπίσει τους δαίμονες. Απαντώντας στη προσευχή Της ήρθε ο ίδιος ο Κύριος Ιησούς Χριστός παρέλαβε την ψυχή Της και την οδήγησε στον ουρανό.

Περνώντας επιτυχώς από τα τελώνια η ψυχή συνοδευόμενη πάντα από τους αγγέλους φτάνει στον ουρανό που μέχρι την ένατη ημέρα θα περιηγηθεί στον Παράδεισο. Μετά από αυτή και μέχρι την τεσσαρακοστή ημέρα από το θάνατο θα περιηγηθεί στην Κόλαση μη ξέροντας ακόμη που θα κριθεί να μείνει. Οι συγγενείς τελούν το εννιαήμερο μνημόσυνο για να ζητήσουν από το Θεό να βοηθήσει την ψυχή τώρα που ξεκινάει την περιήγηση της στη Κόλαση.

Την τεσσαρακοστή ημέρα η ψυχή θα κριθεί από το Θεό που θα παραμείνει. Το σαρανταήμερο μνημόσυνο έχει σκοπό να παρακαλέσουν οι συγγενείς και οι φίλοι του αποθανόντος το Θεό να κρίνει την ψυχή να μείνει στον Παράδεισο. Θα πρέπει σε αυτό το σημείο να αναφέρουμε τι μας διδάσκει η Θεολογία για το τι ακριβώς συμβαίνει στη ψυχή μέχρι την Τελική Κρίση. Την τεσσαρακοστή ημέρα γίνεται η Μερική Κρίση της ψυχής. Ονομάζεται Μερική διότι η Τελική θα έρθει με την Δευτέρα Παρουσία του Κυρίου μας. Μετά από τη Μερική Κρίση η ψυχή προγεύεται, θα λέγαμε, είτε τον Παράδεισο είτε την Κόλαση ανάλογα που θα κριθεί. Μέσα στον Παράδεισο βρίσκεται μόνο ο Χριστός και ο Ληστής που σταυρώθηκε εκ δεξιών του Κυρίου.

Εμείς που μένουμε πίσω τι μπορούμε να κάνουμε για εκείνους που έφυγαν; Όπως είδαμε τα μνημόσυνα που έχει θεσπίσει η Εκκλησία μας έχουν ως σκοπό να βοηθήσουν τη ψυχή στο ταξίδι της. Άρα το μόνο που μπορούμε να κάνουμε είναι να προσευχόμαστε για εκείνη να της χαρίσει το έλεός Του ο Θεός. Στο τελευταίο τροπάριο που ακούμε στη Νεκρώσιμη Ακολουθία τονίζει τι πρέπει να κάνουμε ακριβώς : « Αλλ' αιτώ πάντας και δυσωπώ, αδιαλείπτως υπέρ εμού προσεύξασθαι Χριστώ τώ Θεώ, ίνα μή καταταγώ δια τās αμαρτίας μου, είς τόν τόπον της βασάνου, αλλ' ίνα με κατατάξη όπου το φώς της ζωής. »

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΕΙΣ

24 Φεβρουαρίου	Δευτέρα	7- 9:30 π.μ. Όρθρος και Θ. Λειτουργία. Α' και Β' Εύρεση Τιμίας Κεφαλής Αγίου Ιωάννου του Προδρόμου.
25 Φεβρουαρίου	Τρίτη	7- 9:30 π.μ. Όρθρος και Θ. Λειτουργία. Ταρασίου Κωνσταντινουπόλεως, Ρηγίνου επισκόπου Σκοπέλου του Λειβαδέως.
26 Φεβρουαρίου	Τετάρτη	5 μ.μ. Παράκληση στους Αγίους Πρωτοκορυφαίους Αποστόλους Πέτρο και Παύλο. Ερμηνεία Παλαιάς Διαθήκης από τον Πανοσιολογιώτατο Αρχ. π. Σάββα Δαμασκηνό
28 Φεβρουαρίου	Παρασκευή	5 μ.μ. Εσπερινός – Τρισάγιο – Μνημόνευση ονομάτων.
1 Μαρτίου	Σάββατο	7- 10:00 π.μ. Όρθρος και Θ. Λειτουργία – Τρισάγιο – Μνημόνευση ονομάτων.
2 Μαρτίου	Κυριακή Τυρινής	7-10:15 π.μ. Όρθρος και Θ. Λειτουργία μετά Θείου Κηρύγματος. Θα ομιλήσει ο Ιεροκήρυκας της Ιεράς Μητροπόλεώς μας Πανοσιολογιώτατος Αρχ. π. Νικάνωρ Καραγιάννης. 6:00 μ.μ. Α' Κατανυκτικός Εσπερινός – Της Συγχωρήσεως. Ομιλητής ο αιδεσιμολογιώτατος Πρωτοπρεσβύτερος π. Ευάγγελος Παπανικολάου ιατρός ιεραπόστολος.